

Az Enyém Is Volt

Edda Müvek

Léket kapott közös ügyünk,
Keményen alánk vágott a sors.
Békében elválni, ez is valami?!
Élet a végére ennyit hagyott.
Elvtárs társak emlékezve,
Küzdöttünk mi eleget,
Bárhol vagytok, azt kívánom:
Óvjon az Ég titeket!

Őrült roham a zártosztályon:
Föl vagy le? – Ki dönti el?
Együtt rohantunk idáig,
Ki eddig köszönt, ma nem ismer.
Persze, ha hagyom, a rávaló
Meglenne most vastagon,
De vágyom, csak akarom az újat,
De tegnap után más legyen a holnap!

Az enyém is volt, és meg néhány arcé,
Azok az évek 80 körül,
Gyönyörű évek! Tisztán látok mindent,
Érzem, hogy veletek újra sikerül!